

Motion till riksdagen 2007/08:C257

av **Sven Yngve Persson och Staffan Appelros (m)**

Fortsatt jordbruk trots nyetablering av bostäder

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om rätten att fortsätta med pågående verksamhet inom jordbruk trots nyetablering av bostäder.

Motivering

Det sker i allt större utsträckning att det byggs nya bostäder i tidigare renodlade jordbruksmiljöer. Det är positivt då det bidrar till att landsbygden kan fortsätta att leva. I de flesta fall sker detta helt problemfritt, och nya och gamla invånare finner ett naturligt sätt att lösa eventuella intressekonflikter.

I en del fall blir det dessvärre inte så utan de nyinflyttade saknar förståelse för de problem det kan innebära att bo i en jordbruksbygd, och då kan det bli svårigheter.

I Boverkets allmänna råd *Bättre plats för arbete* anges 500 meter som ett lämpligt avstånd mellan bostad och djurhållning medan Naturvårdsverkets allmänna råd 1989:6 anger 200 meter som lämpligt avstånd. Även Socialstyrelsen har uttalat att 200 meter kan vara lämpligt med avseende på lukt, flugor, buller och allergener (juni 2004).

Enligt både plan- och bygglagen och miljöbalken skall mark användas för det den är mest lämpad för. Bebyggelse skall lokaliseras till platser som är lämpade med tanke på de boendes och övrigas hälsa.

Grundläggande i miljöbalken (MB) är att främjandet av en hållbar utveckling av jordbruk är av nationell betydelse, vilket innebär att brukningsvärd jordbruksmark ej får användas för bebyggelse, om det finns andra alternativ (MB 3:4). Även hänsynsreglerna i andra kapitlet skall beaktas.

I ett antal rättsfall har konflikterna lett till att djurhållningen tvingats att upphöra för att skydda de kringboende. Exempelvis har Miljödomstolen för-

Fel! Okänt namn på

bjudit hästhållning i Röbbäck närmare än 100 m från den klagandes fastighetsgräns. Inom detaljplanelagt område är det enkelt att reglera dessa förhållanden i planen, och den som lider skada då planen skall antas kan få ersättning.

I övriga fall är det svårare, och rättspraxis tycks vara att det är den som upplever sig lidande av en störning som får rätt. Detta har lett till att många kommuner säger nej till bygglov för uppförande av enstaka bostäder på landsbygden. Inte för att de vill bromsa utvecklingen utan för att de vill säkerställa att pågående verksamhet inte försvåras.

Det kan inte vara rimligt och inte heller i enlighet med intentionerna om att jordbruk är av nationell betydelse att så sker. Det borde vara så att den som kommer ny till ett område får finna sig i rådande förhållanden och därmed inte har rätt att klaga på befintlig verksamhet. Det omvända gäller redan idag. Skall man utöka en befintlig verksamhet krävs det i de flesta fall att de kringboende ger sitt medgivande till utökningen då det finns anledning att befara att de kringboende kommer att få en ökad störning.

Det hindrar inte att den befintliga verksamheten givetvis skall följa de riktlinjer kring djurskötsel, gödselhantering m.m. som finns.

En sådan ordning skulle vara till gagn för många. Det skulle bli lättare att avyttra en tomt för fritids- eller permanentboende om man visste att det inte innebar framtida inskränkningar i den egna eller grannens verksamheter. Det skulle även öka möjligheten att förtäta en del av våra mindre byar och därmed ge ökat underlag för samhällelig och övrig service.

Det är därför rimligt att det i plan- och bygglagen förs in en paragraf som tydliggör att nyetablering av bostäder utanför detaljplanelagt område inte får försvåra för en etablerad verksamhet.

Stockholm den 2 oktober 2007

Sven Yngve Persson (m)

Staffan Appelros (m)